19/02/2020

Το θαύμα της Αγίας Φιλοθέης

/ Βίοι Αγίων

Ένα σύγχρονο θαύμα που βίωσε αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία προς τιμήν της Αρχόντισσας των Αθηνών, περιγράφει ο π. Γεώργιος Χριστοδούλου.

“Τελειώνοντας την κατανυκτική αγρυπνία στην οποία έψαλλαν αγγελικές φωνές μοναζουσών από την ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Καρέα, συνόδευσα με το αυτοκίνητο τον π. Δ. στην οικία του.

Σε μια προσπάθεια να βγω από τα στενάκια της Πλάκας, βρέθηκα στην κορυφή ενός στενού δρόμου με αρκετά απότομη κατηφόρα. Η κατηφόρα όμως αυτή, είχε παγώσει.

Μπροστά μου άλλο αυτοκίνητο ακινητοποιημένο. Γυρισμός δεν υπήρχε λόγω της στενότητας του δρόμου. Ευτυχώς το μπροστινό αυτοκίνητο είχε πέντε νέους. Κατέβηκαν οι τέσσερις και με τη βοήθεια του οδηγού κατάφεραν να φτάσουν μέχρι κάτω.

Το δικό μου; Άρχισε να γλιστράει μόνο του και ακυβέρνητο την κατηφόρα των 60-70 μέτρων. Φόβος μεγάλος με κυρίευσε. Η ζημιά που αναμενόταν θα ήταν τεράστια με τόσα αυτοκίνητα αριστερά και δεξιά σε απόσταση λίγων εκατοστών, αλλά ακόμη και για την ίδια μου τη ζωή.

Αγία μου Φιλοθέη! Έλα γρήγορα, σώσε με! Μη με αφήσεις, μόλις λειτουργήσαμε μαζί!

Και... ώ του Θαύματος! Το αυτοκίνητο μόλις φαινόταν ότι θα χτυπούσε στα αριστερά, μια δύναμη το εμπόδιζε και το έσπρωχνε προς την άλλη πλευρά. Το ίδιο όταν πλησίαζε στα δεξιά τα αυτοκίνητα.

Το φαινόμενο αυτό επαναλαμβανόταν έως ότου έφτασε κάτω και ακινητοποιήθηκε, χωρίς να αγγίξει ούτε καθρέφτη από τα υπόλοιπα οχήματα.

Όσοι έχουν βρεθεί σε παρόμοια κατάσταση μπορούν να με καταλάβουν. Τίποτα δεν υπακούει στον πάγο, ούτε τιμόνι, ούτε χειρόφρενο, ούτε ταχύτητες, ούτε φρένο.

Το αυτοκίνητο το οδηγούσε άλλος! Εγώ δεν είχα τον παραμικρό έλεγχο. Κάθε χρόνο ενθυμούμαι το θαύμα της Αγίας σε μένα τον ανάξιο, που έκανε μόνο και μόνο επειδή λειτούργησα για εκείνην.

Ας έχουμε όλοι τη χάρη και την ευλογία της φιλεύσπλαχνης αγίας που μοίρασε την περιουσία της στους κατοίκους της Αθήνας και ελευθέρωσε εκατοντάδες σκλαβωμένες γυναίκες από τα χέρια των Τούρκων

Τελειώνοντας την κατανυκτική αγρυπνία στην οποία έψαλλαν αγγελικές φωνές μοναζουσών από την ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Καρέα, συνόδευσα με το αυτοκίνητο τον π. Δ. στην οικία του.

Σε μια προσπάθεια να βγω από τα στενάκια της Πλάκας, βρέθηκα στην κορυφή ενός στενού δρόμου με αρκετά απότομη κατηφόρα. Η κατηφόρα όμως αυτή, είχε παγώσει.

Μπροστά μου άλλο αυτοκίνητο ακινητοποιημένο. Γυρισμός δεν υπήρχε λόγω της στενότητας του δρόμου. Ευτυχώς το μπροστινό αυτοκίνητο είχε πέντε νέους. Κατέβηκαν οι τέσσερις και με τη βοήθεια του οδηγού κατάφεραν να φτάσουν μέχρι κάτω.

Το δικό μου; Άρχισε να γλιστράει μόνο του και ακυβέρνητο την κατηφόρα των 60-70 μέτρων. Φόβος μεγάλος με κυρίευσε. Η ζημιά που αναμενόταν θα ήταν τεράστια με τόσα αυτοκίνητα αριστερά και δεξιά σε απόσταση λίγων εκατοστών, αλλά ακόμη και για την ίδια μου τη ζωή.

Αγία μου Φιλοθέη! Έλα γρήγορα, σώσε με! Μη με αφήσεις, μόλις λειτουργήσαμε μαζί!
Και... ώ του Θαύματος! Το αυτοκίνητο μόλις φαινόταν ότι θα χτυπούσε στα αριστερά, μια δύναμη το εμπόδιζε και το έσπρωχνε προς την άλλη πλευρά. Το ίδιο όταν πλησίαζε στα δεξιά τα αυτοκίνητα.

Το φαινόμενο αυτό επαναλαμβανόταν έως ότου έφτασε κάτω και ακινητοποιήθηκε,

χωρίς να αγγίξει ούτε καθρέφτη από τα υπόλοιπα οχήματα.

Όσοι έχουν βρεθεί σε παρόμοια κατάσταση μπορούν να με καταλάβουν. Τίποτα δεν υπακούει στον πάγο, ούτε τιμόνι, ούτε χειρόφρενο, ούτε ταχύτητες, ούτε φρένο.

Το αυτοκίνητο το οδηγούσε άλλος! Εγώ δεν είχα τον παραμικρό έλεγχο. Κάθε χρόνο ενθυμούμαι το θαύμα της Αγίας σε μένα τον ανάξιο, που έκανε μόνο και μόνο επειδή λειτούργησα για εκείνην.

Ας έχουμε όλοι τη χάρη και την ευλογία της φιλεύσπλαχνης αγίας που μοίρασε την περιουσία της στους κατοίκους της Αθήνας και ελευθέρωσε εκατοντάδες σκλαβωμένες γυναίκες από τα χέρια των Τούρκων.